

Cómaros. Revista Interdisciplinar de pensamento Galego

INTRODUCCIÓN A *AIRES D'A MIÑA TERRA*

INTRODUCTION TO *AIRES D'A MIÑA TERRA*

A publicación deste escrito
dun dos grandes persoeiros
galegos foi posíbel grazas á
Fundación Curros Enríquez.

Cómaros agradece
fondamente a devandita
colaboración.

MANUEL CURROS ENRÍQUEZ

Cómaros. Revista Interdisciplinar de Pensamento Galego is licensed under a [Creative Commons Reconocimiento-CompartirIgual 4.0 Internacional License](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/).

Cómaros. Revista Interdisciplinar de pensamento Galego

Escribir nada máis pr'unha provincia
Ou, com'os povos árcades fixeron,
Escribir sobr'a casca d'os curtizos,
Cáxeque todo ven á ser o mesmo.

A nosa vos, n'a soledá perdida,
Morrer á sin deixar xiquer a ise eco
Qu'a bris a malencónic a d'outono
Deixa n'a copa azul d'os ameneiros.

Non pode ser tampouco d'outra sorte:
Pasaron xa, pra non volver, os tempos
En qu'o linguaxe era unha cifra máxica
Fácele sólo ô sacerdote hebreo.

As xentes tristes que n'o verbo humano
Percuran os ideales q'entreveron
Cando o vate interrogan, novo Oráculo,
Queren revelaciós, que non misterios.

Y-escribir n'unha lingua conecida
D'aqueles sólo q'onda nós naceron,
¿Qu'e sinon responder esas preguntas
En revesgados xeroulifos pérsicos?

Cómaros. Revista Interdisciplinar de pensamento Galego

Todo tende' á unidá, ley, d'entre todas,

A máis ineusorabre d'o Progreso;

Y-él que de cen naciós un povo fixo,

Un idioma fará de cen dialeutos.

Como paran n'o mar todol-os ríos,

Com'o s rayos d'o sol paran n'un centro,

Todal-as linguas han de parar n'unha,

Qu'hemo s de falar todos, tarde ou cedo.

¿Por qué botar ô púbrico este libro

Si a división dialéutica condeno?

Diredes, con razón, os que leades,

Si as ledes, estas páxinas. — Diréivolo:

Cando total-as linguas o fin topen

Que marca a todo o providente dedo,

E c'os vellos idiomas extinguidos

Sola unha fala universal formemos;

Esa fala pulida, idioma úneco,

Máis qu'hoxe enriquecio, e máis perfeuto,

Resume d'as palabras máis sonoras

Qu'aquelas n'os deixaran como en herdo;

Cómaros. Revista Interdisciplinar de pensamento Galego

Ese idioma, compendio d'os idiomas,
Com'unha serenata pracenteiro,
Com'unha noite de luar docísimo,
Será — ¿qué outro sinón? — será o gallego.

Fala de miña nay, fala armoñosa,
En qu'o rogo d'os tristes rub'ó ceo
Y-en que decende a prácida esperanza
Os afogados e doridos peitos;

Fala de meus abós, fala en q'os parias,
De trévoa e polvo e de sudor cubertos,
Piden á térra o gráu d'a côr d'a sangue
Qu'ha de cebar á besta d'o-laudemio...

Cómaros. Revista Interdisciplinar de pensamento Galego

Lengua enxebre, en q'as ánemas d'os mortos

N'as negras noites de silencio e medo,

Encomendan os vivos ás obrigas

Que ¡mal pocados! sin cumprir morreron .

Idioma en que garulan os paxaros,

En que falan os ángeles ós nenos,

En qu'a s fontes solouzan e marmullan

Entr'os follosos albores os ventos;

Non, ti non morrerás, céltica musa

Nada d'a Suevia n'os chouzales pechos,

Ultemo amor d'o páleto Macías,

Atravesado o corazón c'un ferro;

Fecundo nume d'o úneco Rey sabio

Que n'o solio d'España tivo asento,

Arpa inmortal d'a doce Rosalía,

D'o infortunado Añón himno postreiro:

Ti non podes morrer... ¡Eso quixeran

Os desleigados que te escarneceron!

Mais ti non morrerás, Cristo d'as linguas,

Non, ti non morreras, ouh Nazareno!

Cómaros. Revista Interdisciplinar de pensamento Galego

Apóstol teu, anque o máis ruin de todos,

Pr'onde quer levarey teu Evanxelio,

O fatelo vistindo d'inominia

Que pra mofa n'as costas che puxeron .

N'o teu nome, por térra s e por mares

Ofercerey paz e salú ôs enfermos,

Falareilles d'a patria ôs desterrados,

De libertado e redención ôs servos.

Anunciarey o día d'o teu trunfo

Por cibdades e vilas e desertos,

E si por t'anunciar m'apedrearen,

¡Inda ô morrer te mentarán meus beizos!

